

Ako ísť s deťmi na omšu

Ako ísť s deťmi na omšu (Stacey a Josh Noem)

Stáva sa nám, že sa nás po omši niektorí farníci chvália, aké máme vychované deti. Zvyčajne im odpovedáme: „Ďakujeme. Pracujeme na tom.“ alebo „Ďakujeme. Niektoré dni sa nám darí.“ Tie „dobré“ dni sú výsledkom rokov čítania článkov a brožúr o tom, ako ísť s deťmi na omšu. Tu je výťah z nich všetkých.

Pred kostolom

- Dajte si záležať na tom, aby boli deti najedené, keď idú na omšu. Deti sa nemusia postiť a pôst by im ani nepomohol k lepšiemu správaniu počas omše. My osobne si myslíme, že nie je vhodné brať si so sebou do lavíc jedlo. Výnimkou je nekvapkajúca fľaša, ktorá nám už viackrát pomohla v pokoji si vypočuť kázeň.

- Aj najmenšie deti obliekajte do šiat určených pre špeciálne udalosti. A nech ich nosia len do kostola alebo pri výnimočných príležitostiach. Oblečenie nemusí byť drahé. Stačia aj pekné topánky. Takéto oblečenie pomáha deťom uvedomiť si, že omša nie je bežnou aktivitou.

- Skontrolujte si tašku, aby v nej boli všetky potrebné veci. Možno hračka alebo knižka, ktorú dieťa vidí iba počas nedeľnej omše. Tieto hračky by mali byť tiché a z jemného materiálu, aby nevyrušovali ostatných, keď sa s nimi dieťa hrá alebo ak mu spadnú.

- Vymeňte dieťaťu plienku tesne pred odchodom na omšu.

Pre batolátá alebo staršie deti

- Mohli by ste si prečítať čítania v aute cestou do kostola. Túto úlohu by mohlo dostať jedno zo starších detí. Každý si tak vypočuje čítanie, aj keby počas omše musel vyjsť z kostola.

- Predtým než vojdete do kostola, pripomeňte deťom ich úlohu. My im hovoríme, že ich úlohou je byť ticho, spievať alebo sa modliť. A tiež nevyrušovať ostatných, keď sa modlia.

V kostole

- Sedíte vpredu. Áno, ak je to vo vašom kostole možné, sadnite si do prvej lavice. Môže vás to desiť a možno zopárkrát nebudete vedieť dieťa udržať v tichosti, ale pre deti je veľký rozdiel, ak aj vidia, čo sa deje. Časom im to pomôže porozumieť tomu, čo je na omši dôležité bez toho, že by ich vyrušovalo to množstvo lavíc a ľudí medzi nimi a oltárom.

- Rozhodli sme sa mať počas omše deti v náručí. Až do troch rokov sme nedovolili našim deťom dotknúť sa nohami zeme v kostole. Pomáha to vo viacerých ohľadoch. Deti majú lepšiu výhľad, môžeme im vysvetľovať to, o čom sa na omši hovorí a čo sa tam robí a máme lepšiu kontrolu nad správaním dieťaťa. Ak sa dieťa začne mrviť, zvyčajne pomôže len vymeniť osobu, ktorá ich drží. Prípadne sa môžeme hrať tichú hru „ukáž na... sviečku, kňaza, oltár a podobne.

- Počas druhého roku života dovoľíme deťom chvíľu stáť počas omše alebo tíško vedľa nás sedieť. Keď dosiahnu tri roky, je to mília, kedy sú dosť veľké na to, aby mohli stáť, sedieť či kľačať úplne sami (ak nevidia cez lavice pred nimi, necháme ich namiesto kľačania stáť).

- Ak dieťa nie je úplne potichu, nestrácajte nervy. Väčšina ľudí, okrem tých, čo stoja priamo pri vás, si to ani nevšimne. A ak si to aj všimnú, dôverujte im trochu a uznajte, že sú dospelí a dokážu sa sústrediť aj vtedy, keď ich niečo trochu vyruší.

- Ak dieťa plače alebo nedokáže byť ticho, najlepšie je, ak s ním pokojne vyjdeme von, kým sa neutíši. Vtedy je však dôležité vrátiť sa, aby si dieťa nespojilo zlé správanie s možnosťou ujsť z omše. Z našej skúsenosti vieme, že aj keď vyjdeme von viackrát a potom sa opäť vrátíme späť, farníci ocenia našu snahu a tí, ktorí sú rodičmi nám úplne rozumejú.

Po omši

- Nešetrite chválou, ak sa deti dobre správali.

- Ak by bolo dobré, aby sa v niečom zlepšili, v krátkosti im vysvetlite, čo by mohli nabudúce urobiť a prečo. Povedzte im, že im pomôžete a pripomeniete im to pred ďalšou omšou.

- Odpovedzte na otázky, ktoré sa dieťa o omši pýta a pomôžte im porozumieť významu liturgie v našich životoch.

- Starším deťom vysvetlite čítania a kážeň.

Keď berieme deti so sebou na omšu, vychádzame z princípu, že ich chceme naučiť, ako sa správať v kostole a nevyrušovať ostatných. Niektoré dni sú lepšie ako iné, ale dar modlitby stojí za každú námahu.

Ako rodičia a vodcovia cirkvi v našej rodine sme zodpovední za formovanie našich detí v našej katolíckej viere. Nie je dôležitejšieho zážitku ako omša, takže je dôležité pomôcť deťom porozumieť liturgii a zúčastňovať sa na nej. Samozrejme, v rámci možností a veku. Niekedy sa nám zdalo, že jediné, čo sme na omši dosiahli, bolo nacvičovanie státia a chodenia s nespokojným dieťaťom. Ale deti rýchlo rastú a ich očakávania sa menia. Budeme mať veľa možností prežiť modlitbu na omši, keď budú naše deti tínedžermi alebo keď dospelú. Teraz je však našou najdôležitejšou úlohou postarať sa o to, aby deti pochopili, čo sa na omši deje. Zistili sme, že Boh vždy našiel spôsob, ako k nám hovorí, aj počas ťažkých dní s batolaťom, ktorému rastú zúbky.

Text v preklade Martiny Ostatníckovej zverejňujem so súhlasom portálu [For Your Marriage](#).

Čítajte viac: <http://jurajdrobny.blog.sme.sk/c/331967/Ako-ist-s-detmi-na-omsu.html#ixzz2vU32HSt3>